

Dverført	247,828 Rb.
Pos. 149; ensfarvede og usfarvede mønstervævede	64,389 —
— 150; usfarvede, ikke mønster- vævede	157,270 —
tilsammen	469,487 Rb.

Naar det, forsaavidt angaar ovennævnte Pos. 145, antages, at $\frac{1}{3}$ af Indførselen falder paa farvede og mønstervævede Varer; og der af klare og aabne Varer (Pos. 146) antaas at indføres $\frac{4}{5}$ i usfarvet Tilstand med Undtagelse af Kniplinger, Blonder, samt hækledede og filerede Arbejder, samt af de under Position 149 hørende Varer de $\frac{5}{6}$ antages at være farvede og $\frac{1}{6}$ usfarvede mønstervævede, og naar fra den hidtilværende Position for Bøvdug m. m. overføres 100 Rb. til Posten for farvede Varer, vil Indtægten efter Forflaget kunne beregnes til omtrent at ville med den hidtidige Indførselsmængde udgjøre:

for farvede Varer, Trikotage m. m.	153,300 Rb.
og for alle andre Varer	180,100 —
tilsammen	333,400 Rb.

der sammenlignet med det ovenstaaende Beløb af 469,500 — viser en Mindreindtægt af ca. . 136,000 Rb.

Den syvende Underafdeling i Forflaget omhandler Varer af Uld og andre Haar af Dyr og svarer til Pos. 158—160 i Loven af 4de Juli 1863. Denne Afdeling vil ses at være ganske overensstemmende med nysnævnte Lov, kun at dennes Position for „klare eller aabne Varer, med Metaltraad eller spundet Glas forbundne Varer, fremdeles Kniplinger, filerede og hækledede Arbejder saa og Possement- og Knapmagerarbejde“ er udeladt her ligesom den tilsvarende Position for Varer af vegetabiliske Stoffer. Naar filerede og hækledede Arbejder ikke her som i den forrige Underafdeling ere bibeholdt under en egen Position, hidrører dette fra, at de bør stilles lige med Trikotagevarer, og de sidstnævnte uldne Varer ikke formenes at burde behandles anderledes end andre Uldvarer. Der kan vistnok anføres en Del for, at de simplere Uldvarer sættes til en lavere Told end sket er.

Uldvarer og særlig de til 32 §. pr. z ansatte Varer ere imidlertid Gjenstand for en saa stor Indførsel — paa den nævnte Position indføres gennemsnitlig 1,780,700 z med en Toldindtægt af 593,600 Rb. om Aaret —, at enhver Forandring vil medføre et ikke ringe finantzielt Tab, uden at dette tor paaregnes at blive opveiet ved en forøget Indførsel. Dette, der ogsaa har været bestemmende for Manufakturhandlerforeningen, hvis Henstillinger ere overensstemmende med Forflaget, i Forbindelse med, at der næppe vil kunne paavises nogen praktisk gennemførlig og Det, der skulde tilsigtes, tilstrækkeligt rammende Sondring mellem de Varer, for hvilke der kunde være Anledning til at nedsætte Tolden, og de øvrige, har bevirket, at Forflaget i alt Væsentligt er blevet ved det Bestaaende. Indtægten stiller sig for Uldvarers Bedkommende gennemsnitlig saaledes:

Pos. 158	15,682 Rb.
— 159	10,898 —
— 160	593,579 —
tilsammen	620,159 Rb.

Efter den foreslaaede Forandring vil Indtægten falde saaledes paa Lovforflagets Positioner:

Nr. 94	15,700 Rb.
— 95	600,900 —
tilsammen	616,600 Rb.

altsaa en Mindreindtægt af ca. 3,600 Rb.

Silkevarer danne den sidste Underafdeling af Manufakturvarer. Ogsaa disse Varer ville findes opførte som i Loven af 1863, kun at Possement- og Knapmagerarbejde er ansat til samme Told som Halvsilkevarer, og at alle Blonder, Tyl, Kniplinger og lignende Arbejder, hvortil foresindes Silke, ere henførte til samme Toldafgift som Hellsilkevarer. Vanskeligheden ved at bedømme, hvorvidt den enkelte frembudte Vare, naar der ikke haves en særlig Tariffbestemmelse for den, vilde være at behandle enten som Hellsilkevare eller Halvsilkevare, har begrundet Forflaget med Hensyn til de nysnævnte Arbejder, og den af samme følgende Afgift vilde de paagjældende Varer i Almindelighed vel kunne bære. Dernæst er Tolden for Varer, i hvilke